

Pávai István (Székelyudvarhely, 1951. dec. 10.) – népzene kutató. Középiskolát Székelykeresztúron végzett, a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneművészeti Főiskolán szerzett diplomát (1976). A Hargita megyei Népi Alkotások Háza zenei szakirányítója (1976-80), tanár Csíkszeredában, 1980-84 között a Maros Művészegyüttes művészeti szakirányítója, 1990-ben igazgatója, 1990-94 között zenei szerkesztő a marosvásárhelyi rádiónál, a Csíkszeredai Régizene Fesztiválsorozat kezdeményezője és 1980-ig zenei szerkesztője. 1994-ben Magyarországra költözött, a budapesti Néprajzi Múzeum osztályvezetője.

Kutatási területe a népi tánczene. A Művelődésben megjelent dolgozatai: *Egy népdal alakulása és értelmezése* (1976/1); *Népi harmóniavilág* (1979/12); *Lajtha László* (1983/6). A budapesti Ethnographia közölte *Egy kvintváltó dallam alakulásai* (1982/4) c. tanulmányát, az Igaz Szó 1964-es évkönyvében a néptáncok közös elemeiről értekezett, a László Ferenc szerkesztette *Utunk Kodályhoz* (1984) c. gyűjteményben a marosvásárhelyi táncok fő témájának folklórkapcsolatait mutatta ki, az Igaz Szóban a tánc kísérelő hangszerekkel foglalkozott (1989/1).

Több lemezen örökítette meg a gyimesi, mezőkölpényi, sóvidéki, Kis-Küküllő menti magyar népzene. Kolozsvártól Klézséig címmel TV-filmet készített, amelyet a Duna Televízió mutatott be (1994).

Önálló kötete: *Az erdélyi és a moldvai magyarság népi tánczenéje* (Bp. 1993 = Magyarságkutatás Könyvtára).

(B. A.)